

සාමාන්‍ය සමයේ විසිවන සතිය
සිකුරාදා

පළමුවන කියවීම

රුත්ගේ කථාවෙන් ගත් පාඨයෙකි.

රුත් 1: 1, 3-6, 14-16, 22

තයෝමි රුත් සමග බෙත්ලෙහෙමට පැමිණියා ය.

වීර පුරුෂයන් ඉශ්රායෙල් රට පාලනය කරන සමයේ දී ඒ රටේ සාගතයක් ඇති විය. එහෙයින්, ජුදා දේශයේ බෙත්ලෙහෙමේ එක්තරා මිනිසෙක් මෝවබ් දේශයෙහි ටික කලක් පදිංචි වීමට තම බිරිඳ ද පුතුන් දෙදෙනා ද කැටුව එහි ගියේය. එහිදී තයෝමිගේ ස්වාමි පුරුෂයා වූ එලිමෙලෙක් මළේය. තයෝමිට ඉතිරි වූයේ පුත්තු දෙදෙනා පමණි. ඔවුන් දෙදෙනා ඔර්පා සහ රුත් නම් මෝවබ් ජාතික තරුණියන් දෙදෙනෙකු සරණ පාවා ගෙන එහි දස වසක් පමණ ජීවත් වූහ. ඉන්පසු පුතුන් දෙදෙනා වන මාලොන් ද කිලියොන් ද මළහ. එවිට පුතුන් දෙදෙනා ද ස්වාමි පුරුෂයා ද නැති වූයෙන් තයෝමි තනි වූවාය. ඉශ්රායෙල් දේශයේ අස්වැන්න සරු කිරීමෙන් තම සෙනඟට සම්පතක් වන්නේය පිහිට වූ බව තයෝමිට ආරංචි විය. එහෙයින් ඇ මෝවබ් දේශය අත්හැර තම ලේලීන් දෙදෙනා සමග එහි යෑමට සූදානම් වූවාය.

ඔව්හු නැවතත් හඬා වැළපෙන්නට පටන් ගත්හ. ඔර්පා තම නැන්දම්මා සිඹ සමූහෙන තමාගේ නෑදෑයින් වෙත ගියා ය. එහෙත් රුත් තම නැන්දම්මාට ඇළුම්කමින් බැඳී සිටියා ය. එවිට තයෝමි රුත්ට මෙලෙස කීවාය. “බලන්න, ඔබේ නෑතා තම නෑදෑ හිතවතුන් වෙත ද තම කුල දෙවියා වෙත ද ආපසු ගියාය. ඔබත් ඇ සමග යන්න.” එහෙත් රුත්

උත්තර දෙමිත් මෙසේ කීවාය. “මට ඔබ අත්හැර යන්නටවත්, ඔබ සමග නොඑන්නටවත් පෙරැත්ත නොකරන්න. ඔබ යන ඕනෑම තැනකට මමත් යමි. ඔබ ජීවත් වන ඕනෑම තැනක මමත් ජීවත් වෙමි. ඔබේ සෙනඟ මාගේ සෙනඟ ය. ඔබේ දෙවියෝ මාගේ දෙවියෝ ය.”

මෙසේ නයෝමි තම ලේලි වන මෝවබ් ජාතික රුන් සමග මෝවබ් දේශයෙන් ආපසු පැමිණියාය. ඔවුන් බෙත්ලෙහෙමට පැමිණියේ බාර්ලි අස්වැන්න රැස් කරන්නට පටන් ගත් කාලයේ දී ය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

146 : 5 – 10

පිලිතුර: මාගේ සිත සම්ඳුන්ට ප්‍රශංසා කරන්න.

ගීය:

ජාකොබ්ගේ දෙවිඳුන් සරණ පතන, සිය දෙවි සම්ඳුන් කෙරෙහි බලාපොරොත්තු තබන තැනැත්තේ වාසනාවන්න ය.

එතුමාණෝ අහසත් පොළොවත් මුහුදත් එහි ඇති සියල්ලත් මැවූ සේක. එතුමාණෝ සදාකල්ම විශ්වාසීව සිටින සේක.

සම්ඳාණෝ පිඩා විඳින්නන්ට යුක්තිය ඉටු කර දෙන සේක. සාගිනි වූවන්ට ආහාර දෙන සේක.

එතුමාණෝ සිරකරුවන් මුදන සේක. අන්ධයන්ගේ ඇස් පහදන සේක. වැටි ගියවූන් නගා සිටුවන සේක. සම්ඳාණෝ දම්ටුවන්ට ප්‍රේම කරන සේක.

විදේශීන් ආරක්ෂා කරන සේක. අනාථයන්ට හා වැන්දඹුවන්ට
උපකාර කරන සේක.
එහෙත් දුදනාගේ යෝජනා සුන් කරන සේක.
සම්භාණෝ සදහට ම රජකම් කරන සේක. එම්බා සියොන් නගරය!
ඔබේ සම්භාණෝ සියලු පරම්පරා දක්වා රජකම් කරන සේක. සම්භ
ආන්ට ප්‍රශංසා වේවා!

සාධුකාරය (දෙවසරේම)

ආලේඛයා! ආලේඛයා!
සම්භුති, ඔබවහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි
සුදුම අගයන් දක්නා පිණිස
අපගේ ඇස් පැහැදුව මැනව.
ආලේඛයා!

නොහොත්

ආලේඛයා! ආලේඛයා!
සම්භුති, ඔබවහන්සේගේ මාවත් අපට ඉගැන්වුව මැනව.
සත්‍යය අනුව අප ගෙන ගිය මැනව.
ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක මතෙව් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මතෙව් 23: 34-40

නුඹේ දෙව් ස්වාමීන් වහන්සේට ප්‍රේම කරන්න.
නුඹට මෙන් නුඹේ අසල්වැසියාට ද ප්‍රේම කරන්න.

ජේසුස් වහන්සේ සද්දුසිවරුන් නිරන්තර කල බව අසා පර්සිවරු එක්රැස් වූහ. ඔවුන් අතරෙන් විනයධරයෙක් උන්වහන්සේ පරීක්ෂා කරමින්, “ගුරු දේවයෙහි, ව්‍යවස්ථාවලියෙහි ශ්‍රේෂ්ඨතම ආඥාව කිමෙක්ද?” යි ඇසීය. උන් වහන්සේ ඔහුට කතා කොට, “නුඹේ මුළු හෘදයෙන් ද නුඹේ මුළු සිතින් ද නුඹේ මුළු බුද්ධියෙන් ද නුඹේ දෙව් ස්වාමීන් වහන්සේට ප්‍රේම කරන්න. මෙය ශ්‍රේෂ්ඨතම පලමුවන ආඥාව ය. දෙවන ආඥාව ද එයට සමාන ය. එනම් නුඹ නුඹට ප්‍රේම කරන්නාක් මෙන් නුඹේ අසල්වැසියාටත් ප්‍රේම කරන්න යනුයි. මුළු ව්‍යවස්ථාවලිය හා දිවැසාවලිය රඳා ඇත්තේ මේ ආඥා දෙක මත ය”යි වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.